

נעמי אדווה מספרת איך עזרו לה הכלבים והחתולים להשתחרר מן הכלא - ואת מי היא כגשה

אדווה (בכזונת-הפסים), אלון והחיות הכלבים והחתולים חיכו

לעצורות, והשני לעצורים. החרד קטן מאוד ובו ספסל מאבן. הקור שם ממש בלתי-נסבל.
הייתי העצורה היחידה באותו חדר קפוא. ישבתי שם וקראתי עיתון. מישהו קרא לי מבעד לסורגים. ראיתי פנים מוכרות ושאלתי: "מי אתה?" הוא אמר לי שהוא הרצל אביטן, וכי הוא יודע שאני נעמי אדווה, הכותבת בעולם הזה.
אביטן היה לבוש בסודר אפור ומיכנסיים אלגנטיים. הוא נראה עדין ונימוסי. הוא נתן לי סוכריה מבעד לסורגים. הודיתי לו ואמרתי כי מומן רציני לשוחח איתו. הספתי ואמרתי כי הוא לא נראה מטוכן ואליס, כפי שהוא מתואר בעיתונים. הוא אמר לי: "עיוות דין, מה אפשר לעשות?" והראה לי את השלשלאות שהיו קשורות לרגליו.
הגבר שעמד לירו הציג את עצמו כיעקב שמש. גם הוא היה חביב מאוד. השוטרים לקחו את אביטן. לפני שהלך (המשך בעמוד 63)

שיחרור בערבות

ביום רביעי הובאתי לפני השופט המחוזי רויד ולך, אחרי תום תקופת מעצרי, שנמשכה 17 ימים. נציג המיש טרה ביקש מבית-המישפט להאריך את תקופת מעצרי עד תום ההליכים. הייתי מודאגת מאוד מעצם הבקשה יוצאת-הרופן של המישטרה. ברור כלל מבקשת המישטרה מעצר עד תום ההליכים, לאנשים שעברו עבירות כגון רצח או סחר בסמים.
עורך-הדין שלי, אליהו קירר, ביקש מהשופט ולך שישמע בקשה שלי, והוא הסכים.

עדת-ביעה ביטון טיולים בכל העולם

הופיע ברשימת עדי-התביעה אשר אדוניהו, גם הוא רווק, בן 65, בעל רשת חנויות-שטיחים. הוא לא התחתן מעולם, בגלל מחלת-הסכרת שהוא סובל ממנה.
עוד עדי-תביעה שהמישטרה ביקשה לשמוע את עדותו כדחיפות, מחשש פן יעזוב את הארץ, הורציו אסטרציה, מעניין מה תהיה תגובת ממשלת ארגנטינה כאשר תשמע על כך.

מיליונר אינדונזי

עדת-תביעה נוספת היא מלכה עיטון. את מלכה, הקרוייה מלי, הכרתי לפני שנים, כאשר היתה מיורדת עם שחקר-הקולנוע ג'ים בראון ויחד הם באו אלי או לביקור בחיפה. לא ראיתייה כמשך שנים עד שהגיעה לביתי, לפני כמה חודשים, יחד עם רקדנית-הבטן ברי סימון. מלי סיפרה לי אז ששינתה את אורח-חיה, ושהכירה מיליונר אינדונזי, בעל מיספנה ושני בתי-קאזינו, החי בהולנד, והיא נישאה לו.

אותו אינדונזי קנה למלי מיספרה אלגנטית בחיפה, בהר-הכרמל, וכמה מבני מישפחה של מלי מנהלים אותה. הוא גם נתן למלי מכונית יפה. את רוב זמנה מבלה מלי בטיוולים בעולם. לפעמים היא באה לישראל לבקר את בנה בן ה-6.

מלי היתה בחורה חופשייה מאוד. היא הכירה את עדייה מאירצ'ק במסיבה בביתי והן קשרו ביניהן קשר. הסיפור של מלי נשמע לי מעניין ואמרתי לה שאני רוצה לעשות עליה כתבה, ואף צילמתי אותה תמונות רבות.

באותו פרטיכל קראתי דברים רבים. אני מתארת לעצמי שכל העדים יופיעו בבית-המישפט, ואז יתגלו דברים פיקנטיים רבים.

התיק המזומר

ביום החמישי בבוקר הובאתי שוב לבית-המישפט. השופט מגיע, בדרד-כלל, בשעה 8.54. עד אז מחכים העצורים במרתף בית-המישפט, שם יש שני חדרים. האחד מהם מיועד

לי. כאשר אצא מבית-הסוהר כעבור שנים, כך אמרו, אמצא את עצמי כרוכב, ללא בית וללא תנאים אלמני-טריים.
הלהיטות הזאת שלהם נראתה לי בלי כל יחס למציאות. ואני תוהה עד עכשיו מה מביא אותם להתנהג כך עם אדם שהוא בחזקת ח'מפשע וכל אשמה נגדו עדיין לא הוכחה.

מה יגידו בארגנטינה

באותו יום רביעי, אחרי הצהריים, הגיע עורך-דין קירר לבית-המעצר. הוא הביא איתו תיק עב-כרס, שאותו צילם כמשך שעות ארוכות, ובו כל העבירות שהמישטרה מייחסת לי.

לא היה די זמן לעבור על הכל. אבל מה שהספקתי לקרוא וזיעזע אותי. בייחוד נדהמתי מעדותה של עדייה מאירצ'ק, עדות שהמישטרה ביקשה לשמוע כדחיפות בעת מעצרי, כשהנימוק הוא שעדייה עומדת לנסוע בקרוב לחו"ל, ואז לא תהיה אפשרות לשמוע את עדותה.

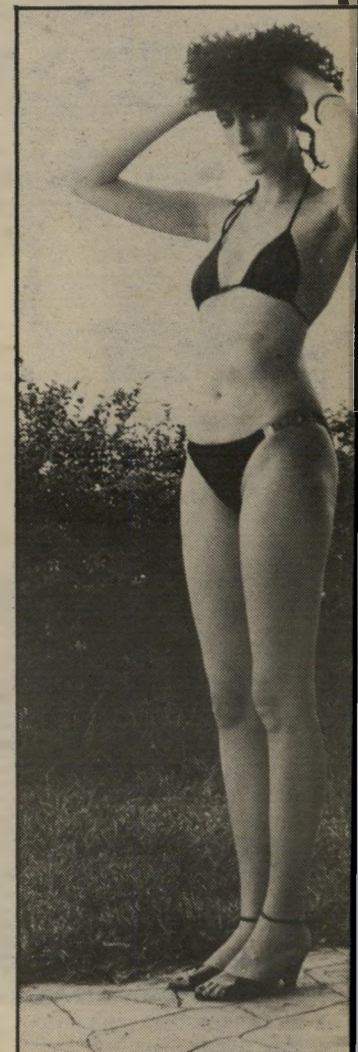
בין שמות עדי-התביעה מצאתי את שמו של אלחנן רובינשטיין. הוא רווק בן 80 מירושלים, שהיה בזמנו מנהל בית-ספר והיום הוא בעל הוצאת-ספרים ומכון להשכלה-בכתב. כמו כן

סיפרתי לשופט, כי לפני יומיים, כאשר הובאתי לחקירה במישטרת-דיונגוף, הוכנס לחדר-החקירות השכן שלי, הצייר אבי פיילר, ותבע ממני בנוכחות השוטרים, כי אפנה למחרת היום את הווילה שבה אנו גרים יחד ומתחלקים בשכר-הדירה, (הייתי עצורה עדיין בבית-המעצר באברכיבר) שאם לא כן - ישליך לרחוב את חפציי ואת בעלי-החיים שברשותי. אמרתי לשופט שאני מסרת-אונים, שאין לי שום אפשרות לעשות כלום. קירר הוסיף וביקש מהשופט כי יבקש מהמישטרה לא להתערב בחיי האישיים.

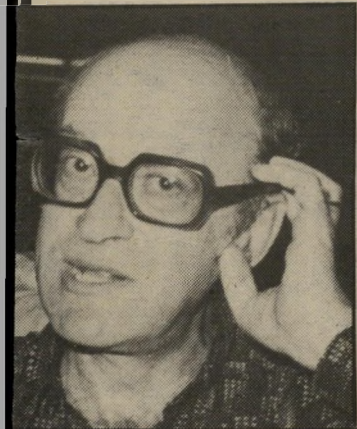
בו כרגע הוציא השופט ולך צרמניעה, שאשר על פיילר לפנות אותי מהדירה.

נקבעה ישיבה למחרת, כדי שקירר ואני נוכל לקרוא את כתב-האישום. אינני יודעת כיצד פועלת המישטרה בדרד-כלל. במיקרה שלי, הבנתי כי אנשי-המישטרה אינם מסתפקים בהאשמות שמייחסים לי, וכי הם מנסים ללחוץ עלי ברכים לא-מקובלות, ומתערכים בחיי הפרטיים כיוודעם שאני אשה החיה לבד ואין לי איש שיוכל לדאוג לענייני, כשאני תקועה בבית-המעצר.

בחקירות הרבות שנחקרתי נהגו לאיים עלי שיהיה לי סוף רע ומר, וכי הם יורקו אותי לבית-הסוהר למשך שנים ארוכות, שאיש לא יוכל לעזור

עדת-ביעה מאירצ'ק שמות של בחורות

שופט וולך צרמניעה

תובע שראטר עוד כמה ימים

סניגור קרר השופט הסכים